

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/1105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206162
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213206162.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Bratislava, Justičná 9, proti žalovanému: K. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 1.619,49 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 18. septembra 2014 č. k. 13C/145/2014-93 v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia m e n í tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 158,82 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného číslo: XXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,60 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o zaplatenie sumy 1.619,49 eura s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania vo výške 293,65 eura a s 0,024% úrokom z omeškania denne zo sumy 1.600,70 eura od 16. 03. 2013 od zaplatenia zastavil. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 178,74 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súd žalobcovi vrátil zo zaplateného súdneho poplatku za návrh sumu 109,80 eura prostredníctvom Daňového úradu Trnava po právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil § 96 ods. 1 OSP a vzhľadom na to, že žalobca podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17. 09. 2014 zobral žalobný návrh voči žalovanému späť v celom rozsahu, súd podľa § 96 ods. 1 OSP konanie zastavil. O náhrade trov konania, ktorého predmetom bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Žalobca bez zavinenia žalovaného zobral návrh v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, teda konanie sa muselo zastaviť pre správanie žalobcu. Súd nemal preukázaný žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 ods. 1 OSP. Poukazom na uvedené, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania, je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 178,74 eura, ktorá je podľa § 149 ods. 1 OSP splatná, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Priznaná náhrada trov pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej pomoci (prevzatie veci a podanie vyjadrenia)

po 81,33 eura za úkon a 2 režijné paušály po 8,04 eura. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli. V súlade s ust. § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. súd vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 109,80 eura po krátení o 6,70 eura cestou príslušného daňového úradu.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti uloženia povinnosti zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal zmeny rozhodnutia v tejto časti tak, že bude zaviazaný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 158,82 eura a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na ust. § 146 ods. 1, 2 OSP, pričom nerozporoval právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, avšak rozporoval ich výšku, ktorá bola podľa jeho názoru nesprávne vypočítaná. Poukázal na ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a mal za to, že za základ pre výpočet tarifnej hodnoty sa použije výška pohľadávky, a nie výška jej príslušenstva tak, ako to urobil vedľajší účastník (s čím sa stotožnil aj súd, keď do výpočtu trov právneho zastúpenia zahrnul aj úroky z omeškania). Pohľadávka, t. j. tarifná hodnota v danej veci bola vo výške 1.619,49 eura, a nie 1.913,14 eura, ako uvádza vedľajší účastník. Suma 1.913,14 eura je výška pohľadávky aj s jej kapitalizovaným príslušenstvom, ktoré však nie je možné zahrnúť do výpočtu základu tarifnej hodnoty. Podľa jeho názoru mali byť správne priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi za 2 úkony po 71,37 eura a 2x režijný paušál 8,04 eura.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý uviedol, že hodnotu právnej služby určil v súlade s § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to sčítaním žalovanej istiny vo výške 1.619,49 eura a žalobcom kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia dlhu žalovaného do podania návrhu v pevne vyčíslenej výške 322,47 eura, čím v rámci dispozície žalobcu s predmetom konania sám určil výšku peňažného plnenia v čase podania návrhu, ktorú od žalovaného žiada uhradiť. Domáhal sa preto potvrdenia výroku v časti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 48,70 eura, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby 81,33 eura v 1-ici a režijný paušál 8,04 eura.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 25. 03. 2013 domáhal od žalovaného zaplata sumy 1.619,76 eura, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 322,47 eura, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1.600,70 eura od 16. 03. 2013 do zaplata, ako aj náhrady trov konania. Súd prvého stupňa vydal vo veci dňa 27. 02. 2014 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Dňa 09. 06. 2014 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Košice, Park Angelinum 2, pričom žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Dňa 05. 09. 2014 bolo súdu prvého stupňa doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu a dňa 17. 09. 2014 bolo doručené súdu prvého stupňa, pred začatím pojednávania, späťvzatie návrhu v zmysle § 96 ods. 1 OSP.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom konanie o zaplata sumy 1.619,49 eura s príslušenstvom zastavil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Zároveň v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 178,74 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do troch dní od právoplatnosti uznesenia, a napokon, posledným výrokom rozhodol o vrátení zaplata súdneho poplatku za návrh vo výške 109,80 eura žalobcovi.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia, pričom ostatné výroky z dôvodu absencie odvolania nadobudli právoplatnosť. Navrhovateľ nenamietal zákonné ustanovenie § 146 ods.

2 veta prvá OSP, v zmysle ktorého súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania, pričom toto právo výslovne nerozporoval, namietal iba výšku priznaných trov konania vedľajšiemu účastníkovi, keď tvrdil, že v danom prípade s poukazom na ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. bolo potrebné vychádzať pri výpočte tarifnej hodnoty z výšky pohľadávky, a nie aj z výšky jej príslušenstva.

Keďže odvolací súd je v zmysle § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a žalobca nenamietal právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, iba výšku priznanej náhrady trov, odvolací súd sa preto zaoberal len priznanou výškou náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platí, že ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vychádzajúc z uvedeného zákonného ustanovenia je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vychádzať z toho, že za základ pre výpočet tarifnej hodnoty sa berie výška pohľadávky, a nie jej príslušenstvo, aj keď toto príslušenstvo bolo vyčíslené pevnou sumou. Za tarifnú hodnotu je preto potrebné považovať žalovanú sumu, ktorá predstavovala istinu vo výške 1.619,76 eura, preto v zmysle § 13a vyhlášky prináleží vedľajšiemu účastníkovi náhrada za úkony právnej služby za prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/) a za písomné podanie na súd (§ 13a ods. 1 písm. c/), teda dva úkony po 71,37 eura a 2x režijný paušál vo výške 8,04 eura (§ 15 písm. a/ vyhlášky). Celkovo tak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia vo výške 158,82 eura, ktoré je žalobca povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia spojených s podaním odvolania. Keďže predmetom odvolacieho konania boli trovy priznané vedľajšiemu účastníkovi, ktoré súd prvého stupňa priznal vo výške 178,74 eura a žalobca navrhol priznať tieto trovy vo výške 158,82 eura, predmetom odvolacieho konania tak bola suma 19,92 eura. Žalobcovi tak prináleží odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky v sume 16,60 eura a z toho 1-ica (§ 13a ods. 2), keď odmena vo výške 1-ici základnej sadzby patrí za každý z úkonov právnej služby; b/ ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu a nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu. Jeden úkon právnej služby tak predstavuje sumu 8,30 eura + režijný paušál 8,04 = 16,34 eura + 3,27 eura DPH. Vedľajší účastník ako neúspešný účastník v odvolacom konaní je preto povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celkovej sume 19,60 eura na účet právneho zástupcu žalobcu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.